

Ey Ordular! Ah, Keşke Bizim Tarafımızda Olsaydınız!

Ünlü Arap Gazeteci Muhammed Hasaneyn Heykel, Şerif Hüseyin bin Ali'nin oğlu Kral Birinci Abdullah'ın, 1948 Filistin Nekbe'sinden aylar sonra, İngiliz subay Glubb Paşa'nın komutası altındaki Arap ordusunun Eriha'daki şeref alayını teftiş ettiğini ve o toplantıda Eriha camisinin kör olan imamından Arap ordusuna ilk konuşmayı yapmasını istediğini, bunun üzerine İmamın kürsüye çıktığını ve konuşmasına şöyle başladığını aktardı: “Ey ordular! Ah, keşke bizim tarafımızda olsaydınız!” Bunun üzerine Kral Birinci Abdullah, imamın kürsüden derhal indirilmesini emretti.

İzin verirsiniz o imamın sözlerinden alıntı yaparak diyorum ki: “Ey ordular! ah, Keşke bizim tarafımızda olsaydınız...” Peki şayet ordular bizim yanımızda olsaydı ne olurdu! Bir ışık hüzmesi odanın her tarafını kaplar, fikri hayal etmenin dehşetinden irkilmeden rüya aniden gerçeğe dönüşürdü. Ben sanki şöyle olacağını düşünüyorum; (لا إله إلا الله محمد رسول الله) bayrağı olan tek bir bayrak altında organize olmuş ordular, duvarları çınlatan “Allahu Ekber” kavliyle bir aslan gibi kükreyerek, mazluma yardım edecek, düşmanı caydırarak, daveti yayacak ve ordunun sadakati Allah'a, Rasulü'ne ve Allah ve Rasulü'ne isyan etmeyen emir sahibine olduğu sürece İmparatorlukların ve kralların tahtlarını sarsacaktır. Çünkü onlar Allah'tan başka hiç kimseden korkmazlar ve onların sloganları “Allah'tan başka galip yoktur” sloganı olup cihad etmek ve Allah yolunda ölmek onların en yüksek gayesidir ve onlar sadece Kur'an'da geçenlere itaat ederler. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ **“Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı korkutursunuz.”** [Enfal 60]

Ama aniden, hain Yahudilerin bombardımanıyla tüm ailesini kaybetmiş Gazzeli bir çocuğun çığlığı, Sudan'dan aç bir çocuğun sesi ve Allah'ın kelimesini yüceltmek için gencecik evladını kaybetmiş Suriyeli şehidin annesinin gözyaşları ile uyandım ki bunun bedeli, çocuklarını öldürenlere hizmet eden laik bir devlettir! Böylece acı verici gerçekliğime, yani 1924'te Hilafetin yıkılmasından sonra Arap ordularımız tarafından manipüle edilen acı verici gerçekliğe geri döndüm; zira bu ordular artık ülkelerinin koruyucuları değil, aksine bir engel ve tiranlar için bir kalkan ve koruyucu olmuşlardır! Çünkü Batı, başımıza kendi projelerine hizmet eden ve (evlatlarımız ve kardeşlerimizden oluşan) ordular aracılığıyla göğüslerimize hançerlerini saplayan yöneticileri yerleştirerek orduların yapısına sızmayı başardı ancak hain ajan hükümetler, ümmetin zayıf İslami bilincini istismar ederek, bizler fıtrat olarak dine eğilimli bir ümmet olduğumuzdan dolayı Allah'ın şeriatıyla değil sultanın kaprislerine uygun fetvalar veren saray mollaları istihdam etmişlerdir. Böylece yozlaşmış medya aracılığıyla bizi manipüle etmek kolaylaştığı gibi bize, “önce uygula, sonra sorgula, aksi takdirde hain olursun!” ilkesi aşılanmıştır; böylece de ordudaki kardeşlerimiz, bizim aleyhimize düşmanlarımızın yardımcısı ve ümmetin ordusu değil sınırların ordusu haline geldiler. Çünkü bu, akide ve cihat temeline değil,

bölgesel devlete ve yerel yöneticiye sadakate dayanmaktadır; bu yüzden cihad ya yok olmuş ya da çarpıtılmış olup onun yerini, halklara baskı uygulamak, rejimleri korumak veya iç çatışmalarda görevlendirmek için sömürgecinin (Sykes-Picot) koyduğu yapay sınırları koruyan ulusal hizmet almıştır.

Ne yazık ki bu ordular, sömürgecinin himayesinde kurulmuş olup bazıları (NATO gibi) Batı ittifaklarıyla bağlantılı olduğu gibi Yahudi varlığıyla savaşmaktan alıkonulmakta, aksine Mısır, Ürdün, Suriye ve Lübnan'da olduğu gibi Yahudi varlığının sınırlarını korumak için kullanılmaktadır. Dolayısıyla ordu, ümmetin kurtuluşunu engellemek ve ümmetin düşmanlarına hizmet etmek amacıyla çalışan rejimlerin koruyucusu haline gelmiştir. Böylece ordu, askeri elitlerin veya "müttefik" ülkelerin yönettiği rejimlerin kontrolüne boyun eğmekte ve ordunun eğitim ve teçhizatını da büyük güçler aracılığıyla askeri elitler ve müttefik ülkeler yapmaktadır. Bu da iktidar rejiminin bekasını ve ümmete değil, kendilerine olan sadakatini sağlamak içindir. Dolayısıyla yönetici, performans veya yeterlilik düzeyine bakmaksızın kendisine sadık komutanlar ve üst düzey subaylar atamak yoluyla orduyu organize edip yapılandırarak ve onlara yüksek maaşlar ödeyerek yasal dokunulmazlık verirken, askerlerin ise bir köle gibi yoksulluk ve zulümle boğuşmakta ve zilletin içine dalmış olsa bile çocuklarının geçimini sağlamak için hiç düşünmeden emirleri yerine getirmekten başka çareleri yoktur. Ayrıca bu ajan rejimler, subay ve askerlerin hareketlerini izlemek ve alternatif örgütlenmeleri veya sadakatleri önlemek için ordunun içinde istihbarat teşkilatları kurdular; aksi takdirde bu subay ve askerler hapse atılmakta veya idam edilmektedir. Ayrıca bu rejimler, böl ve yönet ilkesine dayanmaktadır; bu nedenle ordu, birbirlerine olan sadakatleri manipüle edilen, birlik yerine bölünme meydana getiren rakip birimler veya milisler halinde bölünmüştür.

Ayrıca ordu, sloganlar, eğitim ve medya aracılığıyla devletle değil, rejimle bağlantılı bir hale getirilmiştir; bunun kanıtı ise şudur: Gazze'de yaşananlara karşı (evlatlarımız ve kardeşlerimizden oluşan) ordular hani neredeler? Örneğin ajan Sisi'nin emirlerini uygulayan Mısırlı askerin tüfeği, sınır geçişinin ihlaline hazırlık olarak Filistinlilere doğru yöneltilmemiş miydi? Oysa bu geçiş, Gazze halkı için tek can simidi ve son çaredir. Bakın işte o bugün, sadece izlemekle yetinmeyen, aksine açlık çeken, ezilen Müslümanlara yiyecek ve içecek ulaşmasını engelleyen Mısırlı askerler tarafından kuşatılmakta, kadınlarından önce erkekleri tecavüze uğramakta, çocuklarının vücut parçaları havalarda uçuşmaktadır; peki bunlar kimin çıkarları için çalışıyorlar? Onlar, mazluma destek vermenin neresindeler? Onlar, Allah'ın dininin neresindeler? Dul kadınların feryadı ve yaslı anaların gözyaşları neden onların duygularını harekete geçirmiyor? Yöneticiden bu kadar korkuyorsunuz da, korkmaya daha layık olan Allah'tan korkmuyor musunuz?! Allah yolunda ölmek, bu dünyada şeref, ahirette ise kurtuluş değil midir? Sizin zayıflığınız yüzünden bize karşı Batı'ya üstünlük verdiniz, o da bizi köleleştirmekte, kaynaklarımızı çalmakta, sanki bizim koruyucumuzmuş gibi kararlarımızı kontrol etmektedir; oysa biz Allah'ın İslam'la şereflendirdiği bir ümmetiz!

Bakın işte sizin korkunuz yüzünden Sudan'da da aynı sahne tekrarlanıyor; zira saldırgan aynı, araçlar Arap, hedefler Batılı ki bu da ümmeti toz duman ediyor. Bakın işte bugün, Suriye devrimi, Libya devrimi ve diğer Arap devrimlerinin geldiği noktadan dolayı acı çekiyoruz; zira değişim adı altında ne kadar kan döktük ve vücut parçalarımız, Batı'nın ümmetimiz içindeki hedeflerini gerçekleştirmek için bir köprü olmuştur; peki kimin eliyle? Ordularımızın eliyle! Zelil bir barışı değil, izzetli bir barışı hayal eden, uçaklardan veya füzelerden korkmayan ve göz aydınlığıyla ile uyuyan masum bir çocuk olarak ya da evlatlarının Allah'ın kelimesini yüceltmek için yeryüzünün dört bir tarafının fatihleri olarak görmeyi hayal ederek, Allah'ın dinine hizmet etmek için çok çalışmış ve aile kurmuş bir adam olarak veya namaz kıldığı için kovulmayacağı veya hapse atılmayacağı bir camide iyi bir sonu temenni eden yaşlı bir adam olarak; evet tüm bu insanlar, kendisi için binbir hesap yapılan adil, güçlü ve azametli Hilafetin gölgesinde hayallerini gerçekleştirmeyi hak etmiyorlar mı?

Ancak ben, belirli bir zümrenin çıkarlarına hizmet etmek için yapılan bir darbe değil, şeriatın mizanına göre onur ve hakları koruyan Raşid bir Halifenin liderliğinde (ekonomik, siyasi, askeri ve benzeri olarak) net bir sisteme dayalı olan Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kurarak ümmeti daha önceki ihtişamına kavuşturmak için bu yanlış yönlendirilmiş orduların kazanılacağına dair bir umut ışığı görüyorum; bu ise ümmetin samimi adamlarının rolüdür. Bu yüzden anlayışlı ve samimi bir şekilde Hilafet projesine yardımcı olmaları ve fikirleri etkili karar sahibi olanlara ulaştırmak, güç ve kuvvet ehli olanlara hitap etmek, mevcut rejimlerin yozlaşmışlığını ve ümmete karşı komplolarını ve halkların sefaletinin nedenini açıklığa kavuşturmak için çalışmaları amacıyla, ordunun samimi bireylerine yönelmek gerektiği gibi dini yardımsız bırakan herkese şerî hükmü açıklamak ve onlara, başarılı bir model olarak Ensarın tutumlarını da hatırlatmak gereklidir... Özetle güç ehlini kazanmak için peygamberin davetçi zihniyetine, bilinçli olmaya, sabra, kararlılığa ve hedefte açıklığa ihtiyaç vardır.

Ey askerler ve ey zaferin anahtarları elinde olanlar; Sizlerde eksik olan ekipman veya teçhizat değildir; aksine sizlerde eksik olan, tüfeklerinizi doğru yöne doğrultacak ve tiranları korumayıp onların zincirlerini kıracak kişilerdir. Zira Filistin, Sudan, Suriye, Yemen, Doğu Türkistan, Myanmar, Orta Afrika ve diğer tüm Müslüman ülkelerden Müslümanların kanları sizlere çağrıda bulunuyor. O halde zalim için bir kalkan olmayın, aksine adaletin ve Hilafetin kılıcı olun, çağrıya cevap verin, zulmün siperinde değil de bizim siperimizde bizimle birlikte olun ki Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu müjdesini gerçekleştirebilelim: **“Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhacı Üzere (Raşidi) Hilafet olacaktır.”**

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Menal Ümmü Ubeyde